

Ter gedachtenis aan

Godefridus Raaijmakers

Hij werd geboren te Nuenen op 6 maart 1890 en is na een leven van 92 jaar, gesterkt door de genademiddelen van de kerk, overleden in Huize De Weerde te Eindhoven op 29 april 1982.

Hij is begraven op het kerkhof van de Clemensparochie te Nuenen.

Hij was als een oude eik stevig geworteld in de Nuenense grond, regen en wind trotserend, koude en hitte dragend, altijd dezelfde: Fried Raaijmakers.

Als hij zijn verhaal kon vertellen, dan ging het over het mooiste dat de mens van God had gekregen, nl. de natuur.

Daarvan kon hij genieten en daar wilde hij zijn. Niets of niemand kon hem binnen houden, overdag niet en ook 'snachts niet. Van koude en regen was hij niet bang. Hij genoot van bloemen en bomen, van die dikke eiken, van dieren, groot en klein.

Hij was altijd in "het veld", met werkgeereedschap, schop en riek, ook al gebruikte hij het niet.

Hij kende de tijd van vroeger, toen het veel anders was, toen men niet bezat wat men nu heeft, toen men hard moest werken, maar toch ook gelukkig was.

Zoals hij zijn eigen gang had door het veld, zo ging hij ook op zijn eigen wijze door het leven, zonder veel behoefte, maar wel dankbaar voor wat hij ondervond, vooral de gastvrijheid en de verzorging bij zijn familie. Hij was een van hen en het viel op, dat zijn stoel leeg was, toen hij naar het ziekenhuis en verpleeghuis ging.

Dankbaar was hij ook daar, ook al gebruikte hij er niet veel woorden voor, maar in zijn hart was het zo.

Iemand die zo in de natuur leeft, leeft ook dicht bij God. Zijn geloof, zijn geloofshouding, met zijn gebed, alles beleefde hij zoals hij het had geleerd.

Zo durfde hij afscheid te nemen van het leven, omdat bij God het nog veel mooier was. Daar waren geen woorden voor.

Moge hij bij God genieten van de eeuwige schoonheid.

Voor uw belangstelling en medeleven betoond bij het overlijden van onze dierbare broer, zwager en oom zeggen wij u oprecht dank.

Uit aller naam:
Familie Raaijmakers
Neven en nichten